

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 11 mars 1999

Nr 238—243

INNEHÅLL

Nr		Sidan
238	Lag om ändring av lagen om växtförädlarrätt	713
239	Lag om det privat- och offentligrättsliga skydd som en av Europeiska gemenskapen beviljad växtförädlarrätt har i Finland	718
240	Lag om ändring av 7 § lagen om främjande av växtförädlingsverksamheten	719
241	Lag om ändring av lagen om specialiserad sjukvård	720
242	Lag om upphävande av lagen om Helsingfors universitetscentralsjukhus	722
243	Statsrådets beslut om ändring av 1 och 2 § statsrådets beslut om svåra sjukdomar samt om kliniska näringspreparat som används vid behandling av dessa och som ersätts enligt sjukförsäkringslagen	724

Nr 238

Lag

om ändring av lagen om växtförädlarrätt

Given i Helsingfors den 5 mars 1999

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 21 augusti 1992 om växtförädlarrätt (789/1992) 2 och 8 §,
ändras 3 § 1 mom., 4 § 1 punkten, det inledande stycket i 5 §, 5 § 1 punkten, 6 och 12 §,
18 § 1 mom., 21 §, rubriken för 5 kap., 23 § 1 mom., 27 § 1 mom. och 28 § samt
fogas till 3 § ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., och till lagen
nya 6 a—6 e, 22 a, 31 a och 34 a § som följer:

3 §

Villkor som gäller förädlare

- Växtförädlarrätt för en sort kan beviljas
- 1) den som har förädlat sorten i Finland,
 - 2) en förädlare som är medborgare i en medlem i den internationella organisationen UPOV för skydd av nya växtsorter, nedan unionen,
 - 3) en förädlare som har ett registrerat verksamhetsställe inom territoriet för en medlem av unionen,
 - 4) en förädlare som är medborgare i en medlem i Världshandelsorganisationen, nedan organisationen,
 - 5) en förädlare som har ett registrerat

verksamhetsställe inom territoriet för en medlem av organisationen,
6) den på vilken en i enlighet med 1—5 punkten beviljad rätt har övergått.

Bestämmelserna i 1 mom. gäller också den som ansöker om växtförädlarrätt och som har upptäckt en växtsort och vidareutvecklat den, liksom den som dennes rätt har övergått på.

4 §

Villkor som gäller sorter

Växtförädlarrätt kan endast beviljas för en sort

RP 245/1998
JsUB 17/1998
RSv 266/1998

1) som kan skiljas tydligt från andra sorter som blivit kända innan ansökan lämnades in eller, om prioritet för ansökan har begärts, före det datum från vilket prioritet för ansökan begärs,

5 §

Nyhetskrav

Växtförädlarrätt får inte beviljas om förökningsmaterial eller skörd av sorten med sortägarens samtycke har sålts eller på något annat sätt överlåtits i det uttryckliga syftet att utnyttja sorten

1) i Finland under en längre tid än ett år innan ansökan lämnades in eller, om prioritet för ansökan har begärts, under en längre tid än ett år före det datum räknat från vilket prioritet för ansökan begärs,

6 §

Växtförädlarrättens innehåll

Andra än sortägaren får inte utan ägarens samtycke

- 1) producera förökningsmaterial av sorten,
- 2) bearbeta förökningsmaterial av sorten för förökningsändamål,
- 3) bjuda ut förökningsmaterial av sorten till försäljning,
- 4) sälja eller på något annat sätt marknadsföra förökningsmaterial av sorten,
- 5) exportera förökningsmaterial av sorten från Finland,
- 6) importera förökningsmaterial av sorten till Finland, eller
- 7) lagra förökningsmaterial av sorten för något ovan nämnt ändamål.

Om sortägaren inte skäligen har kunnat utöva sin rätt beträffande förökningsmaterialet, får ingen utan sortägarens samtycke utnyttja växter som omfattas av skyddet genom att vidta sådana åtgärder som nämns i 1 mom. med skörden av förökningsmaterialet, inbegripet hela växter och växtdelar.

6 a §

Växtförädlarrättens omfattning

Den rätt för sortägaren som bestäms i 6 § gäller också

1) växter som inte tydligt skiljer sig från registrerade sorter,

2) växtsorter som har framställts genom att en skyddad sort utnyttjats i väsentlig mån (*avledd sort*), om den avledda sorten själv inte är en avledd sort, och

3) växtsorter som kan framställas endast genom upprepad användning av en skyddad sort (*hybrider*).

6 b §

Inskränkningar av växtförädlarrätten

Växtförädlarrätten begränsar inte användningen av en sort

- 1) i åtgärder av privat natur och utan kommersiellt syfte,
- 2) i åtgärder som vidtas i experimentsyfte, eller
- 3) i åtgärder som vidtas i syfte att förädla eller upptäcka och utveckla andra sorter.

En jordbrukare har rätt att, under de förutsättningar om vilka bestäms i 6 c §, på sin egen lägenhet använda sådant utsäde av en sort som han framställt.

6 c §

Rätt till odling av en skyddad sort och skyldighet att betala ersättning för det

Jordbrukaren har rätt att mot ersättning till förökningsändamål använda på den egna lägenheten bärgad skörd av växter, fränsett hybrider, som omfattas av det rättsskydd som avses i denna lag. Denna rätt gäller odling endast av sorter av följande växtarter: havre, korn, råg, vete, rågvete, rybs, raps, oljelin, ärter, bondböna, potatis och bovete.

Den ersättning som betalas skall vara betydligt mindre än den royalty som tas ut vid marknadsföring av förökningsmaterial av sorten. Ett avtal om beloppet av den skäligen ersättning som skall betalas till sortägaren kan ingås mellan sortägaren och jordbrukaren eller mellan organisationer som representerar dem. Har inget avtal gjorts eller tillämpas det inte, är jordbrukaren skyldig att till sortägaren betala en ersättning som utgör 50 procent av den summa som tas ut vid marknadsföring av förökningsmaterial av sorten.

En jordbrukare som besitter en åkerareal som är mindre än 10 hektar har rätt att utan ersättning använda förökningsmaterial av en

skyddad sort på det sätt som avses i 1 mom. Ersättning för odling av en skyddad potatis-sort skall i ett sådant fall dock betalas, om sorten odlas på mer än 2 hektar eller vid odling av tidig potatis under täckmaterial på mer än 1 hektar.

6 d §

Skyldighet att lämna uppgifter om odling av sorten

Jordbrukaren och den som bearbetar förökningsmaterial är skyldiga att på begäran lämna myndigheterna och sortägaren de uppgifter som behövs för att betalningsskyldigheten skall kunna konstateras.

6 e §

Konsumtion av växtförädlarrätten

Växtförädlarrätten gäller inte åtgärder som hänför sig till sådant material av en skyddad sort eller av växter som avses i 6 a § vilket genom ägarens försorg eller med ägarens samtycke har sålts eller annars marknadsförts i någon stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte dessa åtgärder vidtas

- 1) i syfte att föröka sorten, eller
- 2) i syfte att exportera sorten till ett tredje land som inte skyddar sorter av det växtsläkte eller den växtart dit sorten hör, utom då det exporterade materialet är avsett för slutlig förbrukning.

Med material av sorten avses i 1 mom.

- 1) alla slag av förökningsmaterial av sorten,
- 2) skörd som bärgats på en odling av sorten, hela växter och växtdelar, och
- 3) alla produkter som framställs direkt av den bärgade skörden.

12 §

Prioritetstid

Har sortägaren tidigare ansökt om växtförädlarrätt inom någon unionsmedlems territorium skall registreringsansökan, om den görs inom tolv månader från den dag då den tidigare ansökan lämnades in (*prioritetstid*), anses ha blivit gjord samtidigt i Finland, om så yrkas.

18 §

Undersökning av sort

Registermyndigheten skall se till att sorten undersöks, om inte detta av särskilda skäl skall anses onödigt.

5 kap.

Växtförädlarrättens giltighet samt användning och ändring av sortnamn

21 §

Giltighetstid

Växtförädlarrätten gäller från den dag då registermyndigheten har beslutat att sorten kan införas i registret. Rätten kan genom betalning av årsavgifter hållas i kraft i 25 år från ingången av året efter det då beslutet fattades. I fråga om potatis, träd och vin är tiden dock 30 år.

22 a §

Upphävande och ändring av sortnamn

Registermyndigheten skall upphäva ett registrerat sortnamn om

- 1) sortnamnet har registrerats i strid med denna lag och hindret mot registrering kvarstår,
- 2) ägaren så yrkar och anger ett lagligt skäl till detta, eller om
- 3) ägaren eller någon annan visar upp ett domstolsbeslut som förbjuder att namnet används om sorten.

Registermyndigheten skall underrätta ägaren om kravet på att upphäva benämningen och uppmana ägaren att lämna in ett nytt namnförslag inom 30 dagar efter det att ägaren har fått del av yrkandet. Om sorten inte längre är skyddad, kan registermyndigheten själv föreslå ett nytt namn.

Förslaget till nytt namn skall prövas och publiceras på det sätt som bestäms i förordningen om växtförädlarrätt (907/1992). Det nya namnet skall registreras och publiceras efter att det har godkänts. Det tidigare namnet skall samtidigt upphävas.

23 §

Licens

Om sortägaren har gett någon annan tillstånd att utnyttja en registrerad sort (*licens*), får denne överlåta sin rätt vidare endast om detta har avtalats.

27 §

Ogiltigförklaring

Domstolen skall förklara en växtförädlarrätt ogiltig, om följande gäller på ansökningsdagen eller, om sortägaren har beviljats prioritet enligt 12 §, på den dag räknat från vilken prioritet har getts:

1) de villkor som gäller sortens särskiljbarhet eller nyhet inte har uppfyllts,

2) de villkor som gäller enhetlighet eller stabilitet inte har uppfyllts, förutsatt att registreringen av sorten till väsentliga delar har baserat sig på uppgifter som sökanden har lämnat,

3) Europeiska gemenskapens växtförädlarrätt har beviljats för växtsorten, eller

4) som ägare till växtsorten har registrerats en person som inte är berättigad till det, och det inte har visats för registermyndigheten att någon annan än sökanden har bättre rätt till sorten.

28 §

Förverkande

Registermyndigheten förklarar växtförädlarrätten förverkad, om

1) sortägaren inte förmår framställa sådant förökningsmaterial av sorten vars kännetecken motsvarar kännetecknen för den registrerade sorten,

2) sortägaren inte på uppmaning av registermyndigheten tillhandahåller förökningsmaterial av sorten, handlingar och andra upplysningar som behövs för konstaterande av att sorten bibehålls på behörigt sätt eller sortägaren inte tillåter granskning av de åtgärder som vidtagits för bibehållande av sorten, eller

3) sortnamnet har upphävts efter att rätten beviljats och sortägaren inte föreslår något nytt godtagbart sortnamn.

31 a §

Jordbrukarens ersättningskyldighet i vissa fall

En jordbrukare som försummar den skyldighet om vilken bestäms i 6 c § är skyldig att betala ersättning. Ersättningens storlek bestäms i enlighet med bestämmelserna om Europeiska gemenskapens växtförädlarrätt.

34 a §

Underlåtenhet att iaktta skyldigheten att lämna uppgifter om odling av sorten

Jordbrukaren och den som bearbetar förökningsmaterial skall, om de uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar den skyldighet om vilken bestäms i 6 d §, för *underlåtenhet att lämna uppgifter om odling av sorten* dömas till böter.

Denna lag träder i kraft den 15 mars 1999.

Denna lag tillämpas också på sorter som är registrerade när lagen träder i kraft eller som registreras på basis av ansökningar som har gjorts före ikraftträdandet, om inte något annat bestäms nedan.

Registreringsansökningar som har kungjorts innan denna lag trätt i kraft skall behandlas och avgöras i enlighet med de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

Denna lag tillämpas inte på åtgärder som har vidtagits eller avtal som har ingåtts innan lagen trätt i kraft.

Bestämmelsen i 6 e § 1 mom. 2 punkten gäller inte växtmaterial som har släppts ut på marknaden innan denna lag trätt i kraft.

Frågor om upphävande av en sort som registrerats innan lagen trätt i kraft skall avgöras i enlighet med de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

Den som innan lagen trätt i kraft har börjat använda växtmaterial på ett sätt som enligt den tidigare lagen inte krävde rättsinnehavarens samtycke får fortsätta med sin planerade verksamhet i nödvändig och sedvanlig omfattning, dock i högst fem år från ikraftträdandet. Samma rätt har den som vidtagit väsentliga förberedelser för utnyttjande av en sort.

En jordbrukare som när denna lag träder i kraft har utnyttjat utsäde av en skyddad sort på det sätt som avses i 6 c § får fortsätta att

utnyttja sorten utan att betala den ersättning som avses i lagrummet, dock högst under de två växtperioder som följer på ikraftträdandet.

Om en ansökan gäller en sort som hör till

en art för vilken rätten inte kunde beviljas tidigare, och om ansökan görs inom ett år efter att lagen trätt i kraft, är den tid som bestäms i 5 § fyra år i stället för ett år.

Helsingfors den 5 mars 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister Antti Kalliomäki

Nr 239

L a g

**om det privat- och offentligrättsliga skydd som en av Europeiska gemenskapen beviljad
växtförädlarrätt har i Finland**

Given i Helsingfors den 5 mars 1999

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 § Europeiska gemenskapens växtförädlarrätt medför sådant privat- och offentligrättsligt skydd för sortägaren om vilket bestäms i lagen om växtförädlarrätt (789/1992).

2 § Denna lag träder i kraft den 15 mars 1999.

Helsingfors den 5 mars 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister Antti Kalliomäki

Nr 240

L a g

om ändring av 7 § lagen om främjande av växtförädlingsverksamheten

Given i Helsingfors den 5 mars 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 8 december 1977 om främjande av växtförädlingsverksamheten (896/1977) 7 § 1 och 2 mom., sådana de lyder i lag 1321/1993, som följer:

7 §
Av det anslag som nämns i 6 § 1 mom. betalas till andra växtförädlare än Växtförädlingsanstalten i växtförädlingsstöd ett belopp som motsvarar beloppet av de avgifter som tagits ut för de växtsorter som förädlaren utvecklat. Växtförädlingsstöd betalas också till utländska växtförädlare.

Den del av anslaget som inte används enligt 1 mom. används till främjande av den inhemska växtförädlingsverksamheten och

till forskning i anslutning därtill. Vederbörande ministerium får besluta att växtförädlingsavgift som tagits ut för en inhemsk sort och som inte betalas till sortförädlaren får användas till arrangemang som stöder marknadsföringen av sorten, om detta skall anses vara förenligt med allmänt intresse.

Denna lag träder i kraft den 15 mars 1999.

Helsingfors den 5 mars 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister Antti Kalliomäki

Nr 241

Lag**om ändring av lagen om specialiserad sjukvård**

Given i Helsingfors den 5 mars 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 1 december 1989 om specialiserad sjukvård (1062/1989) 7 § 1 mom.
och 24 § samt
fogas till 7 § ett nytt 3 mom. och till 35 § ett nytt 2 mom. som följer:

7 §

För ordnande av specialiserad sjukvård
indelas landet i följande sjukvårdsdistrikt:

Helsingfors och Nylands sjukvårdsdistrikt
Egentliga Finlands sjukvårdsdistrikt
Satakunta sjukvårdsdistrikt
Centrala Tavastlands sjukvårdsdistrikt
Birkalands sjukvårdsdistrikt
Päijät-Häme sjukvårdsdistrikt
Kymmenedalens sjukvårdsdistrikt
Södra Karelens sjukvårdsdistrikt
Södra Savolax sjukvårdsdistrikt
Östra Savolax sjukvårdsdistrikt
Norra Karelens sjukvårdsdistrikt
Norra Savolax sjukvårdsdistrikt
Mellersta Finlands sjukvårdsdistrikt
Syd-Österbottens sjukvårdsdistrikt
Vasa sjukvårdsdistrikt
Mellersta Österbottens sjukvårdsdistrikt
Norra Österbottens sjukvårdsdistrikt
Kajanalands sjukvårdsdistrikt
Länsi-Pohja sjukvårdsdistrikt
Lapplands sjukvårdsdistrikt

— — — — —
Ett sjukvårdsdistrikt kan vara indelat i
sjukvårdsområden på det sätt som bestäms i
grundavtalet för samkommunen för sjuk-
vårdsdistriktet.

24 §

I de sjukvårdsdistrikt inom vilka Helsing-
fors, Åbo, Uleåborgs, Tammerfors och Kuo-
pio universitet är belägna skall finnas ett
universitetssjukhus.

35 §

— — — — —
Om patienten inte får service på sitt mo-
dersmål på det sjukhus eller i den verksam-

hetenhet som bestäms enligt boningsorten,
har han rätt att få vård på ett sådant sjukhus
eller i en sådan verksamhetsenhet inom sjuk-
vårdsdistriktet som kan ge vård på hans
modersmål, finska eller svenska. Sjukvårds-
distriktet och patientens hemkommun skall
komma överens om vilka verksamhetsenheter
patienten kan anlita för att få service på sitt
modersmål.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari
2000.

2. Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan lagen träder i
kraft.

3. Beslut om bildande av en samkommun
för Helsingfors och Nylands sjukvårdsdi-
strikt fattas av en mellankommunal ombuds-
stämma för kommunerna inom Helsingfors
sjukvårdsdistrikt och Nylands sjukvårdsdi-
strikt. Om antalet ombud för kommunerna
och ombudens röstetal vid ombudsstämma
gäller vad som bestäms i 16 och 17 § lagen
om specialiserad sjukvård. Med avvikelse
från begränsningen av röstetalet enligt
nämnda 17 § dras 40 procent av från den
del av det sammanlagda röstetalet för kom-
munernas ombud som överstiger en tjugon-
del av alla kommuners sammanlagda obe-
gränsade röstetal. Ombudsstämman samman-
kallas första gången av länsstyrelsen i Södra
Finlands län. Stämman leds av en person
som förordnats av länsstyrelsen tills en ord-
förande och en vice ordförande för stämman
har valts. Kommunernas ombudsstämma
skall sammankallas så att den sammanträder
första gången senast i mars 1999.

4. Ombudsstämman är beslutför när minst

två tredjedelar av de kommuner som deltar i ombudsstämman är företrädda och dessa kommuners invånarantal är minst hälften av det sammanlagda invånarantalet i alla kommuner som deltar i ombudsstämman. Ombudsstämman utfärdar nödvändiga föreskrifter om beredningen av grundavtalet och andra ärenden och om verkställigheten av besluten samt beslut om betalningen av gemensamma kostnader. I fråga om förfarandet vid ombudsstämman och om sökande av ändring i ombudsstämmans beslut iakttas i övrigt i tillämpliga delar vad som bestäms om fullmäktige i 7 och 11 kap. kommunallagen.

5. Samkommunen för sjukvårdsdistriktet skall bildas och grundavtalet godkännas senast den 30 september 1999.

6. Nylands sjukvårdsdistrikts och Helsingfors universitetscentralsjukhus samkommuns sjukhus och övriga verksamhetsenheter samt övriga egendom övergår med tillgångar och skulder i Helsingfors och Nylands sjukvårdsdistrikts samkommuns ägo och besittning den 1 januari 2000. Apparater och utrustning för den specialiserade sjukvården som ägs av Helsingfors stad och använts inom Helsingfors sjukvårdsdistrikts verksamhet övergår i Helsingfors och Nylands sjukvårdsdistrikts ägo och besittning den 1 januari 2000. Anmälan enligt 30 § 3 mom. lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården (733/1992) behöver inte göras när egendom överförs till Helsingfors och Nylands sjukvårdsdistrikt.

7. Om ett anläggningsprojekt eller något annat byggnads-, renoverings- eller anskaffningsprojekt vid Nylands sjukvårdsdistrikt eller Helsingfors universitetscentralsjukhus inte är slutfört när lagen träder i kraft, övergår projektet till samkommunen för Helsingfors och Nylands sjukvårdsdistrikt för slutförande.

8. Om ett anläggningsprojekt eller något

annat byggnads-, renoverings- eller anskaffningsprojekt vid ett sjukhus ägt av Helsingfors stad och använt av Helsingfors sjukvårdsdistrikt inte är slutfört när lagen träder i kraft, övergår projektet till samkommunen för Helsingfors och Nylands sjukvårdsdistrikt för slutförande, om det enligt hyresavtalet hör till hyresgästens uppgifter.

9. Vid ett sjukhus eller en verksamhetsenhet som övergår till samkommunen för Helsingfors och Nylands sjukvårdsdistrikt bestäms personalens ställning och pensioner enligt lagen om reglering av personalens ställning då kommunal anstalt eller uppgift inom socialvården eller hälsovården övertages av annan kommun eller annat kommunalförbund (234/1978). Vad som bestäms i 6 § i den nämnda lagen om den överlåtande kommunens eller det överlåtande kommunalförbundets skyldighet att betala ersättningar till den mottagande kommunen eller det mottagande kommunalförbundet tillämpas dock inte.

10. Journalhandlingar som har upprättats och förvaras vid Nylands sjukvårdsdistrikts sjukhus överförs till Helsingfors och Nylands sjukvårdsdistrikt för att användas och förvaras på det sätt som bestäms i 4 kap. lagen om patientens ställning och rättigheter (785/1992). Journalhandlingar som har upprättats inom Helsingfors sjukvårdsdistrikt stannar kvar i Helsingfors stads hälsovårdsverks arkiv. Om vården av en patient inletts inom Helsingfors sjukvårdsdistrikt och omedelbart och utan avbrott fortsätter inom Helsingfors och Nylands sjukvårdsdistrikt, övergår dock handlingarna om patientens vård till Helsingfors och Nylands sjukvårdsdistrikt för att förvaras och användas på det sätt som bestäms i 4 kap. lagen om patientens ställning och rättigheter.

11. Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

Helsingfors den 5 mars 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister Terttu Huttu-Juntunen

Nr 242

L a g**om upphävande av lagen om Helsingfors universitetscentralsjukhus**

Given i Helsingfors den 5 mars 1999

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs lagen den 1 december 1989 om Helsingfors universitetscentralsjukhus (1064/1989) jämte ändringar.

2 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

3 §

Helsingfors universitetscentralsjukhus samkommuns sjukhus och övriga verksamhetsenheter samt övriga egendom övergår med tillgångar och skulder i Helsingfors och Nylands sjukvårdsdistrikts samkommuns ägo och besittning den 1 januari 2000. Anmälan enligt 30 § 3 mom. lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården (733/1992) behöver inte göras i fråga om egendom som överförs till Helsingfors och Nylands sjukvårdsdistrikt.

Om ett anläggningsprojekt eller något annat byggnads-, renoverings- eller anskaffningsprojekt vid Helsingfors universitetscentralsjukhus inte är slutfört när lagen träder i kraft, övergår projektet till samkommunen för Helsingfors och Nylands sjukvårdsdistrikt för slutförande.

Vid ett sjukhus eller en verksamhetsenhet som övergår till samkommunen för Helsingfors och Nylands sjukvårdsdistrikt bestäms personalens ställning och pensioner enligt lagen om reglering av personalens ställning då kommunal anstalt eller uppgift inom socialvården eller hälsovården övertages av annan kommun eller annat kommunalförbund (234/1978). Vad som bestäms i den nämnda lagens 6 § om överlåtande kommuns eller kommunalförbunds skyldighet att betala ersättningar till mottagande kommun eller kommunalförbund tillämpas dock inte.

Innehavarna av sådana bitjänster och bibefattningar som avses i 13 § lagen om Helsingfors universitetscentralsjukhus flyttas, enligt eget samtycke, över till motsvarande bitjänster eller bibefattningar inom samkommunen för Helsingfors och Nylands sjukvårdsdistrikt på samma villkor som föreskrivs i lagen om reglering av personalens ställning då kommunal anstalt eller uppgift inom socialvården eller hälsovården övertages av annan kommun eller annat kommunalförbund. Vad som i 6 § i den nämnda lagen bestäms om den överlåtande kommunens eller det överlåtande kommunalförbundets skyldighet att betala ersättningar till den mottagande kommunen eller det mottagande kommunalförbundet tillämpas dock inte.

Journalhandlingar som har upprättats och

som skall förvaras vid Helsingfors universitetscentralsjukhus överförs till Helsingfors och Nylands sjukvårdsdistrikt för att användas och förvaras på det sätt som bestäms i 4 kap. lagen om patientens ställning och rättigheter (785/1992).

Helsingfors den 5 mars 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

4 §
Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

Minister *Terttu Huttu-Juntunen*

Nr 243

Statsrådets beslut**om ändring av 1 och 2 § statsrådets beslut om svåra sjukdomar samt om kliniska näringspreparat som används vid behandling av dessa och som ersätts enligt sjukförsäkringslagen**

Utfärdat i Helsingfors den 25 februari 1999

Statsrådet har vid föredragning från social- och hälsovårdsministeriet *ändrat* 1 och 2 § i sitt beslut av den 4 juni 1998 om svåra sjukdomar samt om kliniska näringspreparat som används vid behandling av dessa och som ersätts enligt sjukförsäkringslagen (404/1998) som följer:

<p style="text-align: center;">1 §</p> <p>I 9 § 5 mom. sjukförsäkringslagen avsedda svåra sjukdomar och vid behandling av dessa nödvändiga, i 5 a § i nämnda lag avsedda</p> <p>Sjukdom Kornjölks- och/eller sojaproteinallergi hos små barn</p>	<p>kliniska näringspreparat, som ersätts med 75 procent av det belopp som vid varje inköpsfall överstiger den föreskrivna fasta självriskandelen, är:</p> <p>Näringspreparat</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Alimentum 2) Almiron Pepti 3) Isomil 4) Locasol 5) Neocate 6) Neocate Advance 7) Nutramigen 8) Nutri-Junior 9) Nutri-Soija 10) PeptidiTutteli 11) Pepti Junior 12) Pregestimil 13) Profylac 14) Prosobee 15) Semper Soija 16) SoijaTutteli 17) modersmjölk
<p>Medfödda störningar i ämnesomsättningen</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) Duocal 2) Fantomalt 3) Impact 4) Loprofin PKU 5) Monogen 6) Nutrodrip Energi 7) Nutrodrip Intensiv 8) Nutrodrip Protein 9) Polycose 10) Semper Energi 11) individuella aminos- och fettsyrapreparat och derivat av dem

Tillstånd som kräver daglig
slangmatning

- 1) Advera
- 2) AlitraQ
- 3) Biosorbin MCT
- 4) Calogen
- 5) Carbospare
- 6) Duocal
- 7) Elemental 028
- 8) Enrich
- 9) Ensure
- 10) Ensure plus RTH
- 11) Fantomalt
- 12) Glucerna
- 13) Impact
- 14) Liquigen
- 15) Medasond D-Control
- 16) Medasond energy
- 17) Medasond 750 MCT
- 18) Medasond Isofiber
- 19) Medasond standard
- 20) Medasond Supportan
- 21) Nepro
- 22) Nutrison concentrated
- 23) Nutrison energirik
- 24) Nutrison pulver
- 25) Nutrison LEN soja multi fibre
- 26) Nutrison Multi Fibre
- 27) Nutrison pediatric energirik
- 28) Nutrison pediatric multi fibre
- 29) Nutrison pediatric standard
- 30) Nutrison pepti
- 31) Nutrison pre
- 32) Nutrison soja
- 33) Nutrison standard
- 34) Nutrodrip Energi
- 35) Nutrodrip Fiber
- 36) Nutrodrip Intensiv
- 37) Nutrodrip Junior
- 38) Nutrodrip Protein
- 39) Nutrodrip Standard
- 40) Osmolite/Jevity
- 41) Pediasure
- 42) Pepti 2000
- 43) Peptison
- 44) Polydose
- 45) Pre-Nutrison
- 46) Sandosource GI kontroll
- 47) Semper
- 48) Semper Energi
- 49) Semper Extra
- 50) Semper Fiber
- 51) Semper barnsondnäring
- 52) Semper sondnäring naturell
- 53) Semper Standard
- 54) Semper fettreducerad

2 §

I 9 § 5 mom. sjukförsäkringslagen avsedda svåra sjukdomar och vid behandling av dessa nödvändiga, i 5 a § i nämnda lag avsedda

kliniska näringspreparat, som ersätts med 50 procent av det belopp som vid varje inköps-tillfälle överstiger den föreskrivna fasta självriskandelen, är:

Sjukdomä

Svåra absorptionsstörningar i fråga om näringsämnen, närmast fetter

Näringspreparat

- 1) Addera
- 2) Additene
- 3) Advera
- 4) Alimentum
- 5) AlitraQ
- 6) Biosorbin MCT
- 7) Calogen
- 8) Carbospare
- 9) Duocal
- 10) Elemental 028
- 11) Enrich
- 12) Ensini
- 13) Ensure
- 14) Ensure High Protein
- 15) Ensure Plus
- 16) Ensure Plus RTH
- 17) Fantomalt
- 18) Fortifresh
- 19) Fortimel
- 20) Glucerna
- 21) Impact
- 22) Liquigen
- 23) MCT Peptide
- 24) MCT-oljemodul
- 25) Medadrink energy
- 26) Medadrink D-Control
- 27) Medadrink standard
- 28) Medadrink Supportan
- 29) Medasond D-Control
- 30) Medasond 750 MCT
- 31) Medasond Isofiber
- 32) Medasond standard
- 33) Medasond Supportan
- 34) Monogen
- 35) Nepro
- 36) Nutridrink
- 37) Nutrison concentrated
- 38) Nutrison energirik
- 39) Nutrison pulver
- 40) Nutrison Multi Fibre
- 41) Nutrison pediatric multi fibre
- 42) Nutrison pepti
- 43) Nutrison standard
- 44) Nutrodrip Energi
- 45) Nutrodrip Fiber
- 46) Nutrodrip Fiberdrink

- 47) Nutrodrip Intensiv
- 48) Nutrodrip Junior
- 49) Nutrodrip Protein
- 50) Nutrodrip Standard
- 51) Osmolite/Jevity
- 52) Pediasure
- 53) Pepti 2000
- 54) Pepti Junior
- 55) Peptison
- 56) Polycose
- 57) Portagen
- 58) Pregestimil
- 59) Protifar
- 60) ProvidExtra
- 61) Resource Energidrink
- 62) Sandosource GI kontroll
- 63) Scandishake
- 64) Semper
- 65) Semper Energi
- 66) Semper Extra
- 67) Semper Fiber
- 68) Semper MiniMax
- 69) Semper Plus
- 70) Semper Standard
- 71) Semper Teho/Dietta Teho
- 72) Semper fettreducerad
- 73) Sonana Ren-O-Prot

Svåra undernäringstillstånd hos barn

- 1) Addera
- 2) Additene
- 3) AlitraQ
- 4) Calogen
- 5) Carbospare
- 6) Duocal
- 7) Ensini
- 8) Ensure Plus
- 9) Ensure Plus RTH
- 10) Ensure High Protein
- 11) Fantomalt
- 12) Fortifresh
- 13) Fortimel
- 14) Impact
- 15) Liquigen
- 16) MCT Peptide
- 17) Medadrink energy
- 18) Medadrink standard
- 19) Medadrink Supportan
- 20) Medasond Supportan
- 21) Monogen
- 22) Neocate
- 23) Neocate Advance
- 24) Nepro
- 25) Nutridrink
- 26) Nutri-Junior
- 27) Nutrison pulver
- 28) Nutrison pediatric energirik

Nr 243

- 29) Nutrison pediatric multi fibre
- 30) Nutrodrip Energi
- 31) Nutrodrip Intensiv
- 32) Nutrodrip Junior
- 33) Nutrodrip Protein
- 34) Pediasure
- 35) Polycose
- 36) Premilon
- 37) PreTutteli
- 38) Protifar
- 39) ProvidExtra
- 40) Resource Energidrink
- 41) Scandishake
- 42) Semper Energi
- 43) Semper barnsondnäring
- 44) Semper MiniMax
- 45) Semper Plus
- 46) Semper Teho/Dietta Teho
- 47) Sonana Ren-O-Prot

Detta beslut träder i kraft den 1 april 1999.

Helsingfors den 25 februari 1999

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Äldre regeringssekreterare Anja Kairisalo

Nr 238 - 243, 2 ark

HUVUDRERAKTÖR JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINGFORS 1999